

РЕШЕНИЕ

№ 406

гр. София, 20.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8685** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл.211 от ЗМВР. Образувано е по жалба на Г. С. Д. срещу ЗАПОВЕД рег.№764з-603 от 16.07.2019г. на Директора на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“-МВР, с която на Д. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

По изложените в жалбата съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за материална незаконосъобразност – се моли заповедта да бъде отменена. Конкретно се визира, че за да се установи, че е нарушена разпоредбата на чл.20 от ЗДвП следва да се направи анализ на скоростта на МПС, както и на причините за станалото ПТП. С оглед изложеното и по същество се оспорва извършването на деянието. Подчертава се, че жалбоподателят е дългогодишен служител без наложени наказания. С оглед всичко изложено се моли да се отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от страната както и от адв.С.. Ответната страна –чрез юрк.К. –оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира се юрк.възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок на 24.07.2019г. /при връчване без дата, но при акт издаден на 16.07.2019г./, поради което

следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Предмет на оспорване е заповед №764з-603 от 16.07.2019, с която на основание чл.194, ал.2 т.4 от ЗМВР /неспаване на Етичния кодекс/ вр. с чл.20, ал.1 и ал.2 от ЗДвП и на основание чл.197, ал.1 т.3 вр. с чл.204, т.4 от ЗМВР му е наложена дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца. Прието е, че на 12.04.2019г. инспектор Д. като водач на специален автомобил „Мерцедес“ /влекач/, транспортирайки аварирал автомобил „Форд транзит“ ДК СВ 8211 КА към 12.00 при движение по северна скоростна тангента, посока от магистрала „Х.“ към „Мото П.“ приближавайки разклона за [населено място], след появата на гъст черен дим в аварийната лента предприема маневра от дясно към средната лента, изчаквайки изпреварващите го автомобили, но без да съобрази обстановката в достатъчна степен се блъска в задната част на спрял или бавно движещ се л.а управляван от П. К..

Посочено е, че тези факти се установават от справка №764л-5266 от 27.06.2019г. и становище №764р-5434 от 04.07.2019г..

Констатирано е, че извършеното от Д. е нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2 т.4 вр. с чл.200, ал.1 т.12 от ЗМВР и т.28 от Правилата на Етичния кодекс за поведението на служителите на МВР, изискващ държавните служители на МВР да се почиават на правилата за движение на пътищата и по специално чл.20, ал.1 и ал.2 от ЗДвП да контролират непрекъснато пътните превозни средства вкл. при избиране на скоростта да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа, със състоянието на пътя, с интензивността на движение и т.н. както и са длъжни да намалят скоростта, а в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

За налагането на наказанието е посочено, че е взето предвид, че възникналото ПТП е тежко, с опасност за живота на мнозина, както и с причинени щети.

По преписката е представено становище рег.№764р-5434 от 04.07.2019г. на л.10, в което са описаните предприетите действия по установяване на нарушението в това число обяснения от лицата и възражение на жалбоподателя. Въз основа на тях е прието горепосочената фактическа обстановка, която не е спорна за страните /с изключение на 2 факта -че удареният автомобил е бил спрял, а не се е движел и че се е намирал не в аварийната лента, а в крайната дясна/ и изразяваща се в това, че Д. вижда гъст черен дим извън пътя и го коментира с возещия се до него Б. Г.. Обсъждат, че вероятно има запалени треви като след 100м. димът обхващал и скоростните ленти и преценявайщи обстановката Д. е намалил скоростта и е започнал да се изнася в средната лента от крайната дясно, като пред него внезапно е изкочил спрял л.а. марка БМВ, с който е реализирано ПТП.

Не е спорно и че за деянието има образувано дознание №128/2019г. л.44 на етап постановление за привличане като обвиняем на Д., като видно от Постановлението за привличане като обвиняем на л.44 Д. не се е съобразил с конкретните условия вкл.видимостта и така е ударил аварирал и обхванат в гъст дим, спрял в дясната лента л.а. управляван от пострадалия П. К..

По делото са изнесени данни, че постановлението се основава на съдебна експертиза, но същата не е представена и не е поискано прилагането ѝ като съставът намира, че е неотнотсима към нарушението допуснато от дееца. Значение има не как и от какво е възникнал дима, а дали същият е отнел изцяло видимостта на Д. и е снижил напълно до възможността му да реагира. Не е спорно, че същият рязко е спрял и е завил на ляво, с цел да избегне сблъсъка с л.а., който е бил спрял и обхванат от дим, както и не

е спорно, че е управлявал многотонно МПС с прикачен влекач, вкл. не е спорно, че не се е движел с превишена скорост, тъй като от показанията на единствения свидетел-очевидец се установи, че колата е имала ограничител от 90км.в час. Това обстоятелство, както и описанията се установяват от показанията на Б. Г., които съдът напълно кредитира. Същите си кореспондират с дадените от лицето обяснения на л.33 и са непротиворечиви. Видно от същите дивженията е било в крайната дясна лента, като първоначално димът е бил извън скоростната лента, и преди да се появи на платното около 100м. преди това, Д. е намалил скоростта и е започнал да изчаква движещите се отляво, за да може да се изнесе в лявата лента. Изведнъж преди тази маневра платното е било обхванато от дим и на същото се е озовал спрелия л.а., който е блъснат. Г. пояснява, че от надминаващите ги МПС по никакъв начин не е можело да се направи извода, че има нещо нередно на платното. Според него вкл. от полицията му на професионален шофьор Д. не е можел изобщо да реагира предварително, тъй като автомобилът сякаш "изкочи от нищото". На място е установено, че има следва от аварийната лента до дясната лента, където е станало ПТП, както и шефът на пострадалия е казал, че е излязъл от ремонт.

Следователно от фактическа страна СЪДЪТ намира следното:

Д. е управлявал МПС, движейки се в крайна дясна лента /а не както неправилно е отразено в аварийната лента в заповедта/, когато при разклона за [населено място] около пътното платно вижда дим, след около 100м. димът се разтила и върху платното на дееца, преди което същият намалява скоростта и се готви са предприеме маневра да се изнесе на ляво, когато внезапно изкача пред него от дима л.а. БМВ спрял и анарирал на платното /а не движещ се, както е посочено в заповедта/, при което Д. спира рязко и завива на ляво блъскайки се в мантинелата.

От правна страна, за да има нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП следва ответникът да посочи кои обстоятелстване не е съобразил водачът – в заповедта и справката е изброена цялата разпоредба, а конкретно не е нито атмосферните условия, нито релефа, нито интензитета, а видимостта. Същата, както се установява не се дължи на атмосферни условия напр. гъста мъгла, а на причина на друго МПС, която по никакъв начин водачът Д. не може и не е длъжен да я предвиди. СЪДЪТ изцяло дава вяра на показанията на единствения свидетел очевидец Г., който споделя, че Д. е отличен шофьор, каквито данни има и по преписката, поради което именно той е бил изпратен да докара влекача. Б. Г. редом с Д. е наблюдавал пътната обстановка вкл. появата на дима, първо отстрани на пътното платно после и върху него и споделя, че удареното МПС е изкочило от нищото. Съставът съобразява, че се касае за кола на скоростната лента /а не на аварийната/, поради което и не може да се предположи, че там ще има каквото и да е вкл. кола или човек. От друга страна - е наличен още един елемент, които отнема изискването за реакция изключваща реализираното ПТП- а именно гъстия дим, изличащ от колата, който напълно изключва от субективна страна възможността за реакция. Също и наличието на многотонното ППС, чието спиране не може да оставен без последствия т.е. ако Д. беше с л.а. спирането не би довело вероятно до ПТП, за разлика от управляваното от него ПТС, както и друга би била хипотезата, ако ударения л.а. се движеше макар и бавно. За да има нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП- следва деецът да може да възприеме обстановката и да може да реагира -да е длъжен, но да не го направи. От приетите факти -не се установява това. С оглед изложеното СЪДЪТ намира по същество нарушението за недоказано. Ирелевантно е, че има постановление за привличане на лицето като обвинем и че е

започнала процедура по реализиране на наказателна отговорност. Дисциплинарната и наказателната отговорност за едно и също деяние могат да се кумулират.

Следователно заповедта е назаконосъобразна по същество макар да е издадена от компетентен орган във връзка с чл.204 от ЗМВР -/удостоверение от отдел „Човешки ресурси и правно обслужване" изх.№764р-7890 от 20.09.2019г. на л.9/, в производство без допуснати процесуални нарушения /отправена е покана за обяснения от 03.07.2019г. на л.14, дадено са обяснения –опровержение на л.13 от 03.07.2019г., със съобразяване на сроковете по чл.195 от ЗМВР и реквизитите по чл.210 от ЗМВР.

СЪДЪТ намира и че освен незаконосъобразно по същество- заповедта не е съобразена и с целта на закона. Същата не е да се накаже лицето на всяка цена особено при наличие на наказателно производство. Конкретно видно от мотивите на заповедта, постановяването ѝ е инспирирано от факта, че станалото ПТП е тежко – с материални вреди и опасност за живота на мнозина. Последното не е установено и представлява предположение върху което не може да почива дисциплинарната отговорност. В действителност на постаралия К. има причинета тежка телесна повреда, но дали е бил в колата или извън нея на скоростната лента, подобен развой за него би бил неизбежен. Видно е, че Д. е направил и възможното да избегне удара, че освен, че е спрял е и завил на ляво, блъскайки се в мантинелата. Всичко това разкрива субективната страна на деянието и отново недоказаността на деянието по същество.

Следователно заповедта следва да се отмени. Няма искане за разноси като адв.С. видно от пълномощното на л.42 защитава Д. безплатно.

ВОДИМ от горното СЪДЪТ и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК

РЕШИ:

По жалба на Г. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОТМЕНЯ като материално незаконосъобразна ЗАПОВЕД рег.№764з-603 от 16.07.2019г. на Директора на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“-МВР, с която на Д. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.

Преписи на страните.

Съдия: